

højtærede Minister forsøgte. Den højtærede Minister sagde, at jeg kom ind paa Spørgsmaal, som slet ikke vedrørte Lovforslaget. Det er for saa vidt rigtigt, som Forslaget her kun omhandler Afvigelser fra Hærlovens Bestemmelser om Indkaldelser og Uddannelse. Men den højtærede Minister sagde ved Forelæggelsen og understregede det i Dag, at det var hans Hensigt med dette Forslag at faa indført Besparelser i Udgifterne til Hærvæsenet, og Besparelser, der gik ud over Hærlovens Bestemmelser, saaledes at man altsaa maatte fravige Hærlovens Bestemmelser. Saa er det, jeg siger, at der er flere Punkter, hvor man kunde spare. Nu har Ministeren 3—4 Gange i sit Foredrag i Dag understreget, hvilken lovlidig Mand han er, og det kan man kun berømme ham for. Han vil holde Loven — det bestræber vi os alle for at gøre —, og han understregede, hvorledes Hærloven var en Lov og som saadan ubrydelig. Han nævnte flere Ting, jeg havde talt om, f. Eks. at uddanne Rekrutter i Sønderjylland, og sagde, at det kunde slet ikke lade sig gøre, for Hærloven fastsatte bestemte Ting, som vi ikke kunde fravige. Derfor sagde jeg, at man kunde fremsætte et Lovforslag om Besparelser i Hæruddannelserne, for den højtærede Minister vil vel indrømme, at selv om vi har en Hærlov, kan vi ved en ny Lov forandre Hærlovens Bestemmelser og dog blive ved at være lovlidige. Det er dog vel ikke Lovbrud af Ministeren at foreslå Ændringer i Hærloven, der gaar ud over det her foreslaaede. Dette Lovforslag var nødvendigt af Hensyn til Hærloven; Ministeren holder Loven, men han foreslår, vi foretager Ændringer i den, og ganske det samme gik alle mine Forslag ud paa. Nu siger den højtærede Minister, at de Besparelser kan vi drøfte i Finansudvalget. Det har vi prøvet adskillige Gange, og det kan vi prøve igen, men der møder vi idelig og idelig den Indvending, at Hærloven forbyder de Ændringer, der er Tale om, og vi maa ikke lovgive paa Finansloven. Er den højtærede Minister ikke længere af den Anskuelse? Mener han, at vi kan lovgive paa Finansloven, det vil sige: paa Finansloven vedtage Forslag, der ændrer Hærloven af 1909, ud fra den Betragtning, at Finansloven er en Lov, der ændrer andre Love? I saa Fald kan vi optage Forhandlingerne i Finansudvalget, men det er ganske vist noget, Venstre hidtil har været Modstander af. Det kan jo være, at de nu vil gaa ind paa det; den højtærede Ministers Udtalelser kunde tyde derpaa.

Jeg har en yderligere Bemærkning at gøre til det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen,

der talte om, at min Partifælle, Landstingsmand C. F. Sørensen, havde udtalt, at det skulde være fuldt uddannede Soldater, der blev sendt til Sønderjylland. Jeg kan ikke indse, at det staar i nogen Modstrid med mine Udtalelser her. Den Gang var der Tale om, at det internationale Hærkorps i Sønderjylland skulde trækkes tilbage, og danske Tropper skulde afløse dem for Tiden indtil Overtagelsen, som fandt Sted i Juli Maaned. Under disse vanskelige Forhold, hvor Overdragelsen til Danmark endnu ikke havde fundet Sted, modsatte vi os ikke, at der blev sendt Mandskab derned. Vi havde endnu ikke Politiforholdene ordnet og ikke Retsforholdene ordnet, man havde slet intet Politikorps. Vi var klar over, at under disse ekstraordinære Forhold, hvor den danske Administration endnu ikke var kommet i Virksomhed, var vi nødte til at have et Ordenskorps dernede, og vi maatte, naar vi ikke kunde bruge Politiet dertil, anvende Soldater, og da naturligvis fuldt uddannede Soldater. Men det er netop det, der er Forskellen mellem den Gang og nu, at nu har vi 150 Politibetjente i Sønderjylland, nu er Forholdene i Orden, nu er Sønderjylland dansk, og nu kan vi altsaa spare det Mandskab. Den Gang var jeg fuldt ud enig med min Partifælle i, at det burde være fuldt uddannede Soldater og ikke en Rekrutbataillon, der kom derned til Uddannelse, for de havde en ganske anden Opgave, nemlig at træde i Stedet for det Politi, vi endnu ikke havde faaet organiseret og ordnet. Derfor er der ikke den ringeste Modsætning mellem den Udtalelse, det ærede Medlem synes at være saa glad ved, og det Standpunkt, Socialdemokraterne indtager i Dag.

Jeg takker det ærede Medlem Hr. J. A. Hansen for hans Tilsagn om ikke at ville modsætte sig Udvalgsbehandling. Og hvis vi saa kunde faa en Udtalelse fra den højtærede Minister om, at han ikke alt for haardt i Finansudvalget vil skubbe sig bag ved Hærloven, men vil sige, at her kan vi ogsaa godt tage Forslag, som vedrører Hærlovens Bestemmelser, skal jeg med Glæde gaa bort fra i Udvalget at tage andet op, end hvad der her er Tale om. Men det nytter ikke at henvise til Finansudvalget og saa der sige, at der skal en særlig Lov til.

Parkov: Det ærede Medlem Hr. L. Rasmussen henlede min Opmærksomhed paa, at det under Verdenskrigen er forekommet, at indkaldt Mandskab efter at være uddannet i 6 Uger er blevet anvendt ved Fronten. Jeg vil dertil sige, at hvis